

ה"ת 20/3759 - ענת פז נגד מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433, שליל

בית משפט השלום הראשון לזמן

ה"ת 20-02-3759 ענת פז נ' מדינת ישראל - יאל"כ
לפני: כבוד השופט גיא אבן
המבקש/טענת לזכות: ענת פז
נגיד
1. מדינת ישראל - יאל"כ, להב 433
2. שליל איל
בשם המבקש והמשיב 2: עו"ד עוזי נקש
רס"מ רביב מרגלית, רס"ב גיא ורטהיימ
בשם המשיבה 1: רס"ל יוסי מודד, רס"מ ורד פולנסקי

החלטה

לפנִי בקשה טענת לזכות (להלן: המבקשת או ענת) ברכוש שנטפס מאות ידיעה הציבור - המשיב 2 (להלן: שליל) במסגרת חוקיתו בחשד לביצוע מגון עבירות, לרבות לكيחת שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והלבנתה הונן. בהחלטות מיום 3.3.20 ו- 18.3.20 דחיתי את בקשתו של שליל להשבת תפוסים.

רקע וטייעונים

1. אם נזקק את טענותיה של המבקשת, הרי שלשיטתה מעמדה CIDOUHA בציבור מקנה לה זכיות בשיעור 50% בכל רכשו של שליל. מכאן, היא עותרת לקבל לחזקתה 50% מהרכוש התפוס על ידי משטרת ישראל (המשיבה 1): מחצית מבית המגורים המשותף לה ולשליל (יכאנו להלן: בני הזוג), שני כלי רכב (אאודי ל"ז 83883001, ב.מ.וו ל"ז 90858501 להלן בהתאם: אאודי, ב.מ.וו, וביחד: המכונית), חשבון בנק משותף לבני הזוג (בנק הפעלים סניף 55 חשבון 91865, להלן: החשבון המשותף), חשבון בנק בעלותו של שליל (בנק הפעלים סניף 55 חשבון 10946, להלן: חשבון שליל). לתמיכה בטענתה הציגה המבקשת אישור המל"ל על כך שבני הזוג מוכרים CIDOUHA הציבור משנת 2011; הפנתה לכך שנחקירה עדיה ולא חשודה; והציגה את פוליסות הביטוח של המכונית, מהן עולה כי היא רשומה כمبرחות יחידה ב.מ.וו וכمبرחות בצוותא עם שליל באאודי. אשר לעובדה שהמכונית רשומות במשרד התחבורה על שמו של שליל בלבד, טענה כי מדובר במרשם דקלרטיבי, שאין בו כדי לשול את טענתה לבועלות משותפת. המבקשת דחתה את טענות המשיבה, לפיהן בני הזוג חיו אמנים במשק בית משותף, אך פעלו בהפרדה רכושית של חלק מנכסיהם וניהלו חשבונות בנק נפרדים, למעט החשבון המשותף. לטענתה, האאודי נרכשה מחשבונו של שליל, מכיוון שהאחרון קיבל הלוואה בתנאים מועדפים בחשבונו הפרט. כן טענה כי מאז החלת החוקה ובעקבות הרחקתו של שליל למקום עבודתו, הוצאות משק הבית המשותף ממומנות בחלקן הארי ממשכורתה של המבקשת.

2. לטענת המשיבה, טענותיה של המבקשת לזכיות ברכשו של שליל ציריות להתרבר במסגרת בית המשפט לענייני משפחה ולא בגין דיון בבקשת להשבת תפוס. כן טענה המשיבה כי פעלה במידתיות ובזהירות בהוצאת צו
עמוד 1

התפיסה, ונמנעה מתפיסה רכושה של המבוקשת. כך, המשיבה לא תפסה את חשבונות הבנק הרשומים בבעלותה הבלעדית של המבוקשת; תפסה ברישום את חלקו של שלו בלבד בבית המגורים; נכונה לשחרר מחלוקת מכיסי החשבון המשותף (במועד תפיסתו) בכפוף להעברת המחלוקת האחרת לחשבון נאמנות של משטרת ישראל. אשר לחשבון שלו: מהחקירה עולה כי בני הזוג מקיימים הפרדה בחשבונות הבנק, שככל אחד מהם מפקיד כספים לחשבון המשותף לצורך ניהול משק הבית. אשר למכוניות: שתיהן רשומות על שמו של שלו בלבד, נרכשו מחשבונו, וכל התשלומים בגין טיפולים וביטוחים שלומו מאותו החשבון (חשבון שלו). לטענת המשיבה, טענותה של המבוקשת, Caino פעלה עם שלו בשיתוף רכושי מלא, אין מתיישבות עם הגישה שמסרה בחקירתה, לפיה בני הזוג בחרו לנalle את רכושם באופן נפרד, למעט הרכוש המשותף. במקביל לטענה הגישה המשיבה לעיוני (בלבד) דו"ח סודי וחומרן חקירה גולמיים.

דין

3. הצדדים נתנו הסכמתם למתן החלטה על בסיס הכתובים, ללא קיום דין במעמד הצדדים. לאחר שנתתי דעת ליטען הצדדים ועינתי במסמכים שהוגשו, מצאתי לדחות את הבקשה בעיקרה. אולם:

לצורך הדיון מצאתי כי מדובר במידועים הציבור, זאת גם מבי להזדקק לאישור המל"ל. עסוקין בבני זוג המתגוררים מזה מספר שנים תחת קורת גג אחת הנמצאת בבעלותם המשותפת, מגדים בת משותפת, מנהלים בצוותא משק בית ומחזיקים חשבון בנק משותף לשניהם.

4. בנגדו לטענהה של המבוקשת, היותם של בני זוג ידועים הציבור, איןנה מונעת מהם אפשרות להחזיק רכוש פרטי, בנפרד ולא שיתוף. ראו ע"א 52/80 ישיעו שחר נ' מנדל פרידמן, פ"ד לח(1) 443, 447:

"אילו נוצרה חזקת השיתוף, עשוי הנتابע להראות, כי חזקה זו נשתרת, שכן על-פי נסיבות אחרות, שהוא מצביע עליון, אין לצדדים גמירת דעת לשיתוף בנכיסים. כך, למשל, אילו חיים בני הזוג בשלום והרכוש נרכש באמצעות משותף, עדין תיתכן כוונה להפרדה ברכוש. כוונה שכך ניתן ללמידה, לעיתים, מעצם העובדה, שככל אחד מבני הזוג מנהל את רכשו שלו, תוך הפרדה מרכוש בן הזוג الآخر. קו החיתוך שבין יצירת החזקה בדבר שיתוף לבין שלילתה אינו חד וחלק, שכן לעיתים קרובות עלות נסיבות העניין בפני המשפט בצוותא, כך שעובדות המעמידות את חזקת השיתוף ועובדות הסותרות אותה קמות זו לצד זו, באופן שאין לדעת, אם חזקת השיתוף קמה ועמדה ולאחר מכן הופלה, או שמא לא קמה החזקה כלל. אכן, הבדיקה המכרצה צריכה להיערך בסוף המשפט, תוך שבית המשפט בוחן ובודק את מכלול הנסיבות כלן, אלא להתميد בפרט זה או אחר דוקא".

כן ראו ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי, פ"ד נא(1) 337, 348:

"...בעוד שאצל בני-זוג נשואים, בהיעדר ראייה לסתור די בהתקיימות התנאים להקמתה של חזקת שיתוף (קרי: אורח חיים תקין ומאץ משותף) כדי להחיל עליהם דין שיתוף

ביחס לכל נכסיהם מכל סוג שהוא, הרי שאלל בני-הזוג ידועים בציבור, הקמתה של חזקת שיתוף - שלא הובאו ראיות לסתורתה -عشוויה להעיד רק על שיתוף בנכסים המשמשים את בני-הזוג בחייהם היום-וומיים, או בacellular שרכשו על ידיהם במשופך. להחלטת דין שיתוף על נכסים אחרים של מי מהם, ولو גם במקרה שנצברו על ידי בתקופת החייהם המשותפים, תידרש ראייה נוספת ככלשה, שתעדיך (לפחות באורך נסיבתי) על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג".

5. צודקת המשיבה בטעنته כי קיים שני מהותי בין גרסתה של ענת בהודעותיה, לבין האמור בכתביו הטענות. מהודעותיה של המבוקשת (ימים 20.1.6, 20.1.8, 20.3.5) עולה כי בני הזוג ניהלו במשותף חלק מנכסיהם - בית מגורים על תחזוקתו, גידול בתם המשותפת, בילויים משותפים, ומנגד קיימו לכארה הפרדה רכושית מובהקת בכל הנוגע לנכסים אחרים. הם החזיקו בחזונותם בנק פרטיים ופרטיים, בהם אין גישה לבן הזוג الآخر, לשם נכסינו הכנסותיהם (ממשותות וקצבה), ומשם הוציאו כל אחד מבני הזוג כספים לשימושו הפרטיאי. בהתאם, כל אחד מבני הזוג הפקד באופן קבוע (mdi חדש) כספים לחשבון המשותף מתוך חשבונותיהם הנפרדים. למען הסר ספק, גרסאותיהם של שני בני הזוג כמו גם מסמכים שצורפו לתיק החקירה מתיחסים עם הפרדה הרכושית בין השניים, ולא עם התזה שהועלתה על ידי המבוקשת בכתביו הטענות.

מהחקירה עולה כי המכוניות נרכשו על ידי שלו, בכיסו של שלו, לשימושו של שלו, כל ההוצאות בגין (טיפולים וביתוח) שלומו מחשבונו הפרטיאי של שלו, ולכאורה למבוקשת אין קשר כלשהו לכלי הרכב ואין לה מעמד בהם, חרף העובדה שנרשמה בפוליסות הביטוח. לשם הדוגמא ראו הودעת המבוקשת יום 20.3.5: "ש. מדו"ה (הלוואה לרכישת האודי - ג"א) זה לא יצא מהחשבון המשותף שלכם? ת. החשבון המשותף משמש להוצאות הבית וכל שכורך בחים המשותפים שלנו, ובמקביל כל אחד מחזק חשבון משלהו, וכך הוצאה על אותו שלא קשורה בחים המשותפים שלנו יוצאה מחשבונו של שלו" (שורות 93-91).

6. המשיבה נהגה בהגינות ובמידתiot עת בבקשתה לתרפס אר וرك את הנכסים השיעיכים לשולו בבלעדות, ואת חלקו בנכסים המשותפים. כך, נמנעה מלתרפס את חשבונות הבנק הפרטיאים של המבוקשת, פוליסות הביטוח והפנסיה שלה, חשבונות שלפי קוו הטיעון של המבוקשת בבקשתה דן, ניתנים לתפיסה כדי מחציתם, בהיותם בעלות משותפת של בני הזוג. כן תפסה המשיבה את מחציתו של בית המגורים המשותף - חלקו של שלו בלבד. אשר לחשבון הבנק המשותף, ראויה עמדת המשיבה לפיה תיתפס מחצית מיתרת הזכות, ואילו יתרה תשוחרר לידי המבוקשת. אשר למכוון, כאמור, מדובר בנכסים השיעיכים לכארה לשולו בלבד, ללא זכויות לבקשתה.

7. נוכח המפורט לעיל מצאתי לדחות את הבקשתה בעיקרה, למעט לעניין החשבון המשותף, לגביו אני מורה כי מחצית מיתרת הזכות שהוקפה ביום תפיסת החשבון תועבר לחשבון נאמנות של ממשלה ישראל, ובכפוף לכך תשוחרר המחלוקת האחראית מהקפהה. ככל שיעלה הצורך, הצדדים יגישו בעניין זה פסיקתא מוסכמת לחתימתה. בטרם סיום, לא ניתן להזכיר כי עסקין בהחלטת בונים, ברכוש שתפים לצורך אפלגות חילות בעudit, וכי המבוקשת תהא רשאית להעלות טענותיה בפני המוטב שידון בבקשתה לחייבות סופי, ככל שתתיק ישיל לכדי כן.

ניתנה היום, ט' אייר תש"פ, 03 Mai 2020, בהיעדר הצדדים, ותישלח אליהם.

דו"ח סודי וחומרី חקירה יוחזרו ליחידה החקורת במציאות בית המשפט.